॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः॥

साध्या वै देवाः सुंवर्गकामा पृत १ षंड्रात्रमंपश्यन्तमाहं रन्तेनांयजन्त ततो वै ते सुंवर्गं लोकमायन् य एवं विद्वा १ संः षड्रात्रमासंते सुवर्गमेव लोकं यन्ति देवसत्रं वै षंड्रात्रः प्रत्यक्ष १ ह्येतानि पृष्ठानि य एवं विद्वा १ संः षड्रात्रमासंते साक्षादेव देवतां अभ्यारोहन्ति षड्रात्रो भेवति षड्वा ऋतवः षद्घानि (१)

पृष्ठेरेवर्तून्न्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रतिं तिष्ठन्ति बृहद्रथन्तरा-भ्यां यन्तीयं वाव रथन्तरम्सौ बृहद्गभ्यामेव युन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्त्येते वै यज्ञस्यांश्वसायंनी स्रुती ताभ्यांमेव स्वां लोकं यंन्ति त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजं एवावं रुन्थते पश्चदशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्थते सप्तद्शः (२)

भ्वत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायन्त एकविश्शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्दंधते त्रिण्वो भंवति विजित्ये त्रयस्त्रिश्शो भंवति प्रतिष्ठित्ये सदोहविधीनिनं एतेनं षड्यत्रेणं यजेर्न्नाश्वंत्थी हिव्धीनं चाग्नींग्रं च भवत्स्तिद्ध सुंव्ग्यं चुकीवंती भवतः सुव्गस्यं लोकस्य समष्ट्या उलूर्खलबुग्नो यूपो भवति प्रतिष्ठित्ये प्राश्चो यान्ति प्राङिव हि सुंव्गः (३)

लोकः सर्रस्वत्या यान्त्येष वै देवयानः पन्थास्तमेवान्वारोहन्त्याक्रोशंन्तो यान्त्यवर्तिमेवान्यस्मिन्प्रतिषज्यं प्रतिष्ठां गंच्छन्ति यदा दशं शतं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थान श्रे शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियं आयुंष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्ति यदा शतः सहस्रं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थान श्रे सहस्रं कुर्वन्त्यथैकंमुत्थान श्रे सहस्रं सम्मितो वा असौ लोकों उमुमेव लोकम्भि जंयन्ति यदेषां प्रमीयेत यदा वा जीयेर्न्नथैकंमुत्थान्नतिष्ठि तीर्थम्॥ (४)

पृष्ठानि सप्तद्शः सुंवुर्गो जंयन्ति युदैकांदश च॥_____[१]

कुसुरुबिन्द् औद्दांलिकरकामयत पशुमान्थस्यामिति स एत र संप्तरात्रमाहंर्त्तेनांयजत् तेन् वै स यावंन्तो ग्राम्याः पृशवस्तानवांरुन्ध् य एवं विद्वान्थ्संप्तरात्रेण् यजति यावंन्त एव ग्राम्याः पृशवस्तानेवावं रुन्धे सप्तरात्रो भवति सप्त ग्राम्याः पृशवंः स्प्तार्ण्याः सप्त छन्दा इस्युभयस्यावं रुद्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो भवति तेर्जः (५) तेर्ज उपेयुः प्रत्यक्षं द्विचंत्वारि श्शच॥____

एवावं रुन्धे पश्चदशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्धे सप्तदशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेन जायत एकवि इशो भविति प्रतिष्ठित्या अथो रुचमेवाऽऽत्मन्धेत्ते त्रिणवो भविति विजित्यै पश्चवि रशौं ऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतेरास्ये महाव्रतवांनुत्राद्यस्यावंरुद्धे विश्वजिथ्सर्वपृष्ठो-ऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्यै यत्प्रत्यक्षं पूर्वेष्वहंःसु पृष्ठान्युंपेयुः प्रत्यक्षम् (६)

विश्वजिति यथां दुग्धामुंपसीदंत्येवमुंत्तममहंः स्यान्नैकंरात्रश्चन स्याद्वहद्रथन्तरे पूर्वेष्वहःसूपं यन्तीयं वाव रंथन्त्रम्सौ बृहदा्भ्यामेव न यन्त्यथों अनयोरेव प्रतिं तिष्ठन्ति

यत्प्रत्यक्षं विश्वजितिं पृष्ठान्यंपयन्ति यथा प्रत्तां दुहे ताहगेव तत्॥ (७)

बृह्स्पतिंरकामयत ब्रह्मवर्च्सी स्यामिति स एतमंष्टरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनांयजत ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यंभवद्य एवं विद्वानंष्टरात्रेण यजंते ब्रह्मवर्चस्येव भंवत्यष्टरात्रो भंवत्यष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्री ब्रह्मवर्चसम्गांयत्रियेव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धेऽष्टरात्रो भंवति चतस्रो वै दिश्रश्वतंस्रोऽवान्तरिद्शा दिग्भ्य एव ब्रंह्मवर्चसमवं रुन्धे (८)

त्रिवृदंग्निष्टोमो भंवति तेजं एवावं रुन्धे पश्चदशो भंवतीन्द्रियमेवावं रुन्धे सप्तदशो भंवत्यन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायत एकवि शो भंवति प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवाऽऽत्मन्धंते त्रिणवो भंवति विजित्यै त्रयस्त्रिष्शो भंवति प्रतिष्ठित्यै पश्चविष्शो-ऽग्निष्टोमो भंवति प्रजापंतेराप्त्ये महाव्रतवानन्नाद्यस्यावंरुद्धै विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजिंत्यै॥ (९)

दिग्भ्य एव ब्रंह्मवर्च्समवंरुन्धेऽभिजिंत्यै॥= प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत ताः सृष्टाः क्षुधं न्यायन्थ्स एतं नेवरात्रमंपश्यत्तमाहंरत्तेनायजत

ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत् यर्हि प्रजाः क्षुधं निगच्छेयुस्तर्हि नवरात्रेणं यजेतेमे हि वा पुतासां लोका अक्रुप्ता अथैताः क्षुधं नि गंच्छन्तीमानेवाभ्यों लोकान्कंल्पयित तान्कल्पमानान्य्रजाभ्योऽन् कल्पते कल्पन्ते (१०)

अस्मा इमे लोका ऊर्जं प्रजास् दधाति त्रिरात्रेणैवेमं लोकं केल्पयति त्रिरात्रेणान्तरिक्षं त्रिरात्रेणामुं लोकं यथां गुणे गुणमुन्वस्यंत्येवमेव तह्नोके लोकमन्वंस्यति धृत्या अशिथिलं भावाय ज्योतिर्गौरायुरितिं ज्ञाताः स्तोमां भवन्तीयं वाव ज्योतिरन्तरिक्षं गौरसावायुरेष्वेव

लोकेषु प्रति तिष्ठन्ति ज्ञात्रं प्रजानाम् (११)

गुच्छुति नुवरात्रो भंवत्यभिपूर्वमेवास्मिन्तेजों दधाति यो ज्योगांमयावी स्याथ्स नंबरात्रेणं यजेत प्राणा हि वा एतस्याधृंता अथैतस्य ज्योगांमयति प्राणानेवास्मिन्दाधारोत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव॥ (१२)

प्रजापंतिरकामयत प्र जायेयेति स एतं दर्शहोतारमपश्यत्तमंजुहोत्तेनं दशरात्रमंसृजत तेनं देशरात्रेण प्राजांयत दशरात्रार्यं दीक्षिष्यमांणो दर्शहोतारं जुहुयाद्दर्शहोत्रैव दंशरात्र र

सृंजते तेन दशरात्रेण प्र जांयते वैराजो वा एष युज्ञो यद्देशरात्रो य एवं विद्वान्देशरात्रेण यजंते विराजमेव गंच्छति प्राजापुत्यो वा एष युज्ञो यद्देशरात्रः (१३)

य एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजेते प्रैव जायत इन्द्रो वै सदट्टेवतांभिरासीथ्स न व्यावृतंमगच्छुथ्स प्रजापंतिमुपांधावत् तस्मां एतं देशरात्रं प्रायंच्छुत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै सौंऽन्याभिर्देवतांभिर्व्यावृतंमगच्छ्दा एवं विद्वान्दंशरात्रेण यजंते व्यावृतंमेव पाप्मना भ्रातृं व्येण गच्छति त्रिककुद्वै (१४)

एष यज्ञो यद्देशरात्रः कुकुत्पेश्चदुशः कुकुदेकिवि १ शः कुकुत् त्रयस्त्रि १ शो य एवं

विद्वान्दंशरात्रेण यजेते त्रिकुकुदेव संमानानां भवति यजंमानः पश्चद्शो यजंमान एकवि ५शो यजंमानस्रयस्त्रि ५ शः पुर् इतंरा अभिचुर्यमांणो दशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुर्तश्चनोपाँच्याधो भवति नैनमभिचरँन्थ्स्तृणुते देवासुराः संयंत्ता आसन्ते देवा एताः (१५)

देवपुरा अंपश्यन् यद्दंशरात्रस्ताः पर्यौहन्त तेषां न कुर्तश्चनोपाँच्याधोऽभवृत्ततो देवा अभेवन्परासुरा यो भ्रातृंव्यवान्थ्स्याथ्स देशरात्रेणं यजेत देवपुरा एव पर्यूहते तस्य न कुतंश्चनोपाँच्याधो भंवति भवंत्यात्मना पराँस्य प्रातृंच्यो भवति स्तोमः स्तोम्स्योपंस्तिर्भवति भ्रातृंव्यमेवोपंस्तिं कुरुते जामि वै (१६)

एतर्त्कुर्वन्ति यञ्ज्यायार्रसङ् स्तोमंमुपेत्य कनीयारसमुपयन्ति यदंग्निष्टोमसामान्यवस्तांच पुरस्तांच भवन्त्यजांमित्वाय त्रिवृदंग्निष्टोमों ऽग्निष्टुदांग्नेयीषुं भवति तेजं एवावं रुन्धे पश्चदश उक्थ्यं ऐन्द्रीर्ष्विन्द्रियमेवावं रुन्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो वैश्वदेवीषु पुष्टिमेवावं रुन्धे सप्तदशौं-

ऽग्निष्टोमः प्रांजापुत्यासुं तीव्रसोमों उन्नाद्यस्यावंरुद्धा अथो प्रैव तेनं जायते (१७) एकवि श्रा उक्थ्यंः सौरीषु प्रतिष्ठित्या अथो रुचंमेवा ८८ त्मन्धंत्ते सप्तदशौँ ऽग्निष्टोमः प्रांजापुत्यासूपहृव्यं उपहृवमेव गंच्छति त्रिण्वावंग्निष्टोमाव्भितं ऐन्द्रीषु विजित्यै त्रयस्त्रिष्ट्श उक्थ्यों वैश्वदेवीषु प्रतिष्ठित्यै विश्वजिथ्सर्वपृष्ठोऽतिरात्रो भंवति सर्वस्याभिजित्यै॥ (१८) प्राजापुत्यो व एष युक्तो यदंशरात्रसिंकुकुद्वा एता व जांयत् एकंत्रिश्शव॥————[५]

ऋतवो वै प्रजाकांमाः प्रजां नाविन्दन्त तेंऽकामयन्त प्रजा॰ सृंजेमिह प्रजामवं रुन्धीमिह प्रजां विन्देमिह प्रजावन्तः स्यामेति त एतमेकादशरात्रमंपश्यन्तमाहंर्न्तेनायजन्त ततो वै ते प्रजामसजन्त प्रजामवारुभ्यत प्रजामंबिन्दन्त प्रजावन्तोऽभवन्त ऋतवो-

ततो वै ते प्रजामंसृजन्त प्रजामवांरुन्थत प्रजामंविन्दन्त प्रजावंन्तोऽभवन्त ऋतवों-ऽभवन्तदांर्त्वानांमार्तवृत्वमृंतूनां वा एते पुत्रास्तस्मांत् (१९)

आर्तवा उंच्यन्ते य एवं विद्वारसं एकादशरात्रमासंते प्रजामेव सृंजन्ते प्रजामवं रुन्धते

प्रजां विन्दन्ते प्रजावन्तो भवन्ति ज्योतिरितरात्रो भविति ज्योतिरेव पुरस्ताँद्दधते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये पृष्ठ्यः षड्हो भविति षड्वा ऋतवः षद्वृष्ठानि पृष्ठेरेवर्तूनन्वारोहन्त्यृतुभिः संवथ्सरन्ते संवथ्सर एव प्रति तिष्ठन्ति चतुर्वि शो भविति चतुर्वि शात्यक्षरा गायत्री (२०)

गायत्रं ब्रह्मवर्चसङ्गायित्रयामेव ब्रह्मवर्चसे प्रति तिष्ठन्ति चतुश्चत्वारिष्शो भवित् चतुंश्चत्वारिष्शदक्षरा त्रिष्टुगिन्द्रियं त्रिष्टुन्निष्टुभ्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठन्त्यष्टाचत्वारिष्शो भवत्यष्टाचेत्वारिष्शदक्षरा जगती जागताः पशवो जगत्यामेव पशुषु प्रति तिष्ठन्त्येकादशरात्रो भवित् पश्च वा ऋतवं आर्त्वाः पश्चर्तुष्वेवार्त्वेषुं संवथ्सरे प्रतिष्ठायं प्रजामवं रुन्धतेऽतिरात्राविभित्तों भवतः प्रजायै परिगृहीत्यै॥ (२१)

तस्मौहायुत्रेकान्नपंश्वाश्वां ———[६]
ऐन्द्रवायवाग्रां न्मृह्णीयाद्यः कामयेत यथापूर्वं प्रजाः केल्पेरन्निति यज्ञस्य वै क्रुप्तिमन्ं प्रजाः केल्पन्ते यज्ञस्याकृष्टिमन् न केल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः केल्पयति न ज्यायार्शसं

प्रजाः केल्पन्ते यज्ञस्याक्रृंप्तिमनु न केल्पन्ते यथापूर्वमेव प्रजाः केल्पयित न ज्यायार्रसं कनीयानितं कामत्यैन्द्रवायवाग्रान्गृह्णीयादामयाविनः प्राणेन् वा एष व्यृध्यते यस्यामयिति प्राण ऐन्द्रवायवः प्राणेनैवैन् समर्थियित मैत्रावरुणाग्रान्गृह्णीर्न् येषां दीक्षितानां प्रमीर्येत (२२)

प्राणापानाभ्यां वा एते व्यृध्यन्ते येषां दीक्षितानां प्रमीयंते प्राणापानी मित्रावरुंणो प्राणापानावेव मुंखतः परि हरन्त आश्विनाग्रांन्गृह्णीतानुजावरोंऽश्विनौ वे देवानांमानुजावरो पश्चेवाग्रं पर्येतामृश्विनांवेतस्यं देवता य आंनुजावरस्तावेवेन्मग्रं परि णयतः शुक्राग्रांन्गृह्णीत गृतश्रीः प्रतिष्ठाकांमोऽसौ वा आंदित्यः शुक्र एषोऽन्तोऽन्तंम्मनुष्यः (२३)

द्वितीयः प्रश्नः (काण्डम् ७) श्रियै गत्वा नि वंतितेऽन्तांदेवान्तमा रंभते न ततः पापींयान्भवति मन्थ्यंग्रान्गृह्णीताभिचरंन्ना वा एतद्यन्मंन्थिपात्रं मृत्युनैवैनं ग्राहयति ताजगार्तिमार्च्छंत्याग्रयणाग्रांनगृह्णीत यस्यं पिता

पितामहः पुण्यः स्यादय तन्न प्राप्तुयाद्वाचा वा एष इन्द्रियेण व्यृध्यते यस्यं पिता पितामहः

भवृत्यथ् तन्न प्राप्नोत्युरं इवैतद्यज्ञस्य वागिव यदांग्रयणो वाचैवैनंमिन्द्रियेण समर्धयति

पुण्यः (२४)

ताजक्प्र वंर्षति॥ (२६)

न ततुः पापीयान्भवत्युक्थ्यांग्रान्गृह्णीताभिचुर्यमांणुः सर्वेषां वा एतत्पात्रांणामिन्द्रियं यदुंक्थ्यपात्र सर्वेणैवेनंमिन्द्रियेणाति प्र युंङ्के सरंस्वत्यभि नों नेषि वस्य इति पुरोरुचे कुर्याद्वाग्वै (२५) सरंस्वती वाचैवैनुमति प्र युंङ्के मा त्वत्क्षेत्राण्यरंणानि गुन्मेत्यांह मृत्योर्वे

क्षेत्राण्यरंणानि तेनैव मृत्योः क्षेत्रांणि न गंच्छति पूर्णान्य्रहांन्मृह्णीयादामयाविनंः प्राणान् वा एतस्य शुगृंच्छति यस्यामयंति प्राणा ग्रहाः प्राणानेवास्यं शुचो मुंश्रत्युत यदीतासुर्भवंति जीवंत्येव पूर्णान्ग्रहाँनगृह्णीयाद्यर्हि पर्जन्यो न वर्षेंत्प्राणान् वा एतर्हि प्रजाना ५ शुगृंच्छति यर्हिं पुर्जन्यो न वर्षिति प्राणा ग्रहाः प्राणानेव प्रजाना र शुचो मुंश्रति

प्रमीर्येत मनुष्यं ऋध्यते यस्यं पिता पिंतामृहः पुण्यो वाग्वा एव पूर्णान्य्रहान्यश्चंविश्शतिश्च॥——————[७] गायत्रो वा ऐन्द्रवायवो गायत्रं प्रायणीयमहस्तस्मात्प्रायणीयेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनमायतंने गृह्णाति त्रैष्टुंभो वै शुक्रस्रेष्टुंभं द्वितीयमहस्तस्माँद्वितीयेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व

पुवैनंमायतंने गृह्णात् जागतो वा आग्नयणो जागतं तृतीयुमह्स्तस्मांतृतीयेऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वै (२७) यज्ञमापुद्यच्छन्दा ईस्याप्रोति यदाँग्रयणः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदेशन्ततं एवेनुं पुनः

प्र युंङ्के जगन्मुखो वै द्वितीयंस्त्रिरात्रो जागंत आग्रयणो यचंतुर्थेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनुं पर्यावंर्तन्ते राथंन्तरो वा ऐन्द्रवायवो राथंन्तरं पञ्चममहस्तस्मांत्पञ्चमेऽहन्न्ं (२८)

ऐन्द्रवायवो गृंह्यते स्व एवैनेमायतंने गृह्णाति बार्हतो वै शुक्रो बार्हतर षष्ठमहस्तस्मांत्षष्ठेऽहंञ्छुको गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतद्वे द्वितीयं यज्ञमांपद्यच्छन्दा ईस्र यच्छुकः श्वो गृह्यते यत्रैव युज्ञमद्शान्ततं एवैनं पुनः प्र युंङ्के त्रिष्टुङ्क्षंखो वै

द्वितीयः प्रश्नः (काण्डम् ७)

तृतीयंस्रिरात्रस्रेष्ट्रंभः (२९)

शुक्रो यथ्संप्रमेऽहंञ्छुक्रो गृह्यते स्व पुवैनंमायतंने गृह्णात्यथो स्वमेव छन्दोऽनुं पूर्यावंतन्ते वाग्वा आंग्रयणो वागष्टममह्स्तस्मादष्टमेऽहंन्नाग्रयणो गृह्यते स्व पुवैनंमायतंने गृह्णाति प्राणो वा ऐन्द्रवायवः प्राणो नंवममह्स्तस्मान्नवमेऽहंन्नेन्द्रवायवो गृह्यते स्व एवैनंमायतंने गृह्णात्येतत् (३०)

वै तृतीयं यज्ञमांपद्यच्छन्दाईस्याप्नोति यदैन्द्रवायवः श्वो गृह्यते यत्रैव यज्ञमदंशन्ततं एवेनं पुनः प्र युङ्केऽथो स्वमेव छन्दोऽनुं पूर्यावर्तन्ते पुथो वा एतेऽध्यपेथेन यन्ति यै-ऽन्येनैन्द्रवायवात्प्रतिपद्यन्तेऽन्तः खलु वा एष यज्ञस्य यद्दंशममहंदंशमेऽहंन्नैन्द्रवायवो गृह्यते यज्ञस्यं (३१)

पुवान्तं गृत्वापंथात्पन्थामपि यन्त्यथो यथा वहीयसा प्रतिसारं वहन्ति ताहगेव तच्छन्दा इस्यन्योन्यस्य लोकम्भ्यंध्यायन्तान्येतेनैव देवा व्यंवाहयन्नेन्द्रवायवस्य वा पुतदायतंनं यचेतुर्थमह्स्तस्मिन्नाग्रयणो गृह्यते तस्मादाग्रयणस्यायतंने नवमेऽहन्नेन्द्रवायवो गृह्यते शुक्रस्य वा पुतदायतंनं यत्पंश्चमम् (३२)

अह्स्तस्मिन्नेन्द्रवायवो गृंह्यते तस्मादैन्द्रवायवस्यायतंने सप्तमेऽहंञ्छुको गृंह्यत आग्रयणस्य वा एतदायतंनं यत्षष्ठमह्स्तस्मिञ्छुको गृंह्यते तस्माच्छुकस्यायतंनेऽष्ट्रमे- ऽहंन्नाग्रयणो गृंह्यते छन्दा इंस्येव तिद्व वांहयित प्र वस्यंसो विवाहमाप्रोति य एवं वेदाथों देवतांभ्य एव यज्ञे संविदं दधाति तस्मादिदमन्योंन्यस्मै ददाति॥ (३३)

पुन्दे पंश्वने उहुनेहुंभ पुनर्ह्हाने युनस्य प्रथममृत्यस्मा एकंश्वा——[८]
प्रजापंतिरकामयत् प्र जायेयेति स एतं द्वांदशरात्रमंपश्यत्तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै
स प्राजायत् यः कामयेत् प्र जायेयेति स द्वांदशरात्रेणं यजेत् प्रैव जायते ब्रह्मवादिनों
वदन्त्यग्निष्टोमप्रांयणा युन्ना अथ् कस्मांदितरात्रः पूर्वः प्र युंज्यत् इति चक्षुंषी वा एते

यज्ञस्य यदितिरात्रौ क्नीनिके अग्निष्टोमौ यत् (३४) अग्निष्टोमं पूर्वं प्रयुश्चीरन्बंहिधां क्नीनिके दध्युस्तस्मादितरात्रः पूर्वः प्र युंज्यते चक्षुंषी एव यज्ञे धित्वा मध्यतः क्नीनिके प्रति दधित यो वै गांयत्रीं ज्योतिःपक्षां वेद ज्योतिषा

युप पुर्श वित्या मध्युतः फुनानिक प्रात द्यात या प गापुत्रा उपाति यहा यपु उपातिपा भासा सुंवर्गं लोकमेति याविग्निष्टोमौ तौ पुक्षौ येऽन्तिरेऽष्टावुक्थ्याः स आत्मैषा वै गायुत्री ज्योतिःपक्षा य एवं वेद ज्योतिषा भासा सुंवर्गं लोकम् (३५) पृति प्रजापंतिर्वा पृष द्वांदश्धा विहिंतो यद्वांदशरात्रो यावंतिरात्रौ तौ पृक्षौ येऽन्तरे-ऽष्टावुक्थ्याः स आत्मा प्रजापंतिर्वावेष सन्थ्सद्ध वै स्त्रेणं स्पृणोति प्राणा वै सत्प्राणानेव स्पृणोति सर्वासां वा पृते प्रजानां प्राणेरांसते ये स्त्रमासंते तस्मांत्पृच्छन्ति किमेते स्त्रिण् इतिं प्रियः प्रजानामृत्थितो भवति य पृवं वेदं॥ (३६)

अग्निष्टीमो यथ्सुंवर्ग लोकं ग्रियः प्रजानां पर्श्व च॥————[९] न वा पृषों ऽन्यतोवैश्वानरः सुवृगीयं लोकाय् प्राभवदूर्ध्वो हु वा पृष आतंत थासीचे देवा एवं वैशानमं पर्योदक्षमवर्गस्यं लोकस्य प्रभावा स्वतवो वा एवेर्न

आसीत्ते देवा एतं वैश्वान्रं पर्योहन्थ्सुवर्गस्यं लोकस्य प्रभूत्या ऋतवो वा एतेनं प्रजापंतिमयाजयन्तेष्वाधीत्र्ये तद्द्वधीतिं ह वा ऋत्विक्षु य एवं विद्वान्द्वांदशाहेन् यजेते तैंऽस्मिन्नैच्छन्त स रसमहं वसन्ताय प्रायंच्छत् (३७)

यवं ग्रीष्मायौषंधीर्वर्षाभ्यों ब्रीहीञ्छ्रदं माषितलौ हंमन्तिशिराभ्यान्तेनेन्द्रं प्रजा-पंतिरयाजयत्ततो वा इन्द्र इन्द्रोऽभवृत्तस्मादाहुरानुजावरस्यं यज्ञ इति स ह्येतेनाग्रेऽयंजतैष ह वै कुणपंमत्ति यः सुत्रे प्रतिगृह्णाति पुरुषकुणपमश्वकुणपङ्गोर्वा अत्रुं येन पात्रेणान्नं बिभ्रति यत्तन्न निर्णेनिजति ततोऽधि (३८)

मलं जायत् एकं एव यंजेतेको हि प्रजापंतिरार्भोद्वादंश रात्रींदीक्षितः स्याद्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरः प्रजापंतिः प्रजापंतिर्वावेष एष ह् त्वै जायते यस्तप्सोऽधि जायते चतुर्धा वा एतास्तिस्रस्तिस्रो रात्रयो यद्वादंशोप्सदो याः प्रथमा यज्ञं ताभिः सम्भरित या द्वितीयां यज्ञं ताभिरा रंभते (३९)

यास्तृतीयाः पात्रांणि ताभिर्निर्णेनिक्ते याश्चंतुर्थीरिष् ताभिरात्मानंमन्तर्तः शुंन्थते यो वा अस्य पृशुमित्तं मार्स्सर सौंऽति यः पुरोडाशं मस्तिष्कर् स यः पेरिवापं पुरीष्र् स य आज्यं मुज्ञान्र स यः सोम् स्वेद्र सोऽपि हु वा अस्य शीर्ष्ण्यां निष्पदः प्रति गृह्णाति यो द्वांदशाहे प्रतिगृह्णाति तस्माद्वादशाहेन न याज्यं पाप्मनो व्यावृत्त्यै॥ (४०)

अर्थच्छुदधि रभते द्वादशाहेनं चुत्वारि च॥______[१०]

एकंस्मै स्वाहा द्वाभ्याङ् स्वाहाँ त्रिभ्यः स्वाहां चृतुर्भ्यः स्वाहां पञ्चभ्यः स्वाहां पृङ्काः स्वाहां स्वाहां स्वाहां प्रवाहां ह्वाद्शभ्यः स्वाहां नवभ्यः स्वाहां दशभ्यः स्वाहां वाद्शभ्यः स्वाहां वाद्रशभ्यः स्वाहां वाद्रश्थः स्वाहां वाद्रश्थः स्वाहां वाद्रशभ्यः स्वाहां वाद्रश्थः स्वाहां वाद्रश्यः स्वाहां वाद्रश्थः स्वाहां वाद्रश्यः स्वाहां वाद्रश्थः स्वाहां वाद्रश्यः स्वाहां वाद्रश्थः स्वाहां वाद्रश्थः स्वाहां वाद्रश्यः स्वाहां वाद्यः स्वाहां वाद्यः स्वाहां वाद्रश्यः स्वाहां वाद्रश्यः स्वाहां वाद्रश्यः स्वाहां वाद्रश्यः स्वाहां वाद्यः स्वाहां वाद्रश्यः स्वाहां वाद्रश्यः स्वाहां वाद्रश्यः स्वाहां वाद्यः स्वाहां वाद्यः स्वा

प्रजापंतिः स द्वांदश रात्रं न वा एकंस्मा एकंस्मे द्वाभ्यांत्रिभ्यश्चतुर्भ्यः पुश्रभ्यों दशभ्यों विश्शुत्यै पश्चाशते शृतायं विश्शृतिः॥२०॥ साध्या अस्मा इमे लोका गांयुत्रं वै तृतीयुमेकस्मै पञ्चाशत्॥५०॥

साध्याः सर्वस्मै स्वाहाँ॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥७-२॥

By generated on April 28, 2025

Downloaded from http://stotrasamhita.github.io StotraSamhita | Credits